

POSTANOWIENIE

Dnia 19 czerwca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **C. F.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 19 czerwca 2024 r.,

inicjatywy przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu,

wyrażonej w postanowieniu Sądu Rejonowego w Olsztynie

z dnia 15 maja 2024 r., sygn. akt II K 647/24,

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

odmówić przekazania sprawy.

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynął postulat Sądu Rejonowego w Olsztynie przekazania innemu sądowi równorzędnemu sprawy zainicjowanej subsydiarnym aktem oskarżenia wniesionym przez pełnomocnika A. G. przeciwko C. F. o popełnienie czynu zabronionego z art. 231 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. Wcześniej prokurator Prokuratury Regionalnej w Białymstoku postanowieniem z 22 marca 2024 r. utrzymał w mocy zaskarżone zażaleniem pełnomocnika postanowienie prokuratora Prokuratury Okręgowej w Łomży z 30 czerwca 2023 r. umarzające na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. postępowanie w sprawie o przekroczenie uprawnień oraz niedopełnienie obowiązków przez prokuratora Prokuratury Okręgowej w Olsztynie C. F. polegające na zaniechaniu podjęcia na nowo prawomocnie umorzonych postępowań przygotowawczych w sprawach VI Ds. [...] i V Ds. [...].

W uzasadnieniu wystąpienia Sąd właściwy miejscowo do rozpoznania zażalenia wskazał, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu, gdyż brak jest warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy, albowiem sprawa dotyczy prokuratora Prokuratury Okręgowej w Olsztynie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje;

Inicjatywa Sądu Rejonowego w Olsztynie nie zasługiwała na uwzględnienie.

Instytucja tak zwanej właściwości z delegacji określona w art. 37 k.p.k. ma charakter wyjątkowy. Skorzystanie z niej możliwe jest tylko w razie zaistnienia okoliczności dających podstawę do racjonalnego twierdzenia, że w odbiorze powszechnym powstaną wątpliwości co do zdolności Sądu właściwego do rozpoznania sprawy w sposób bezstronny. Takie uwarunkowania nie zaistniały w sprawie C. F.

Okoliczności wskazane na poparcie inicjatywy wyrażonej w postanowieniu Sądu Rejonowego w Olsztynie nie mogły skutkować przekazaniem sprawy innemu sądowi równorzędnemu. Zastosowanie unormowania z art. 37 k.p.k. zasadniczo aktualizuje się wtedy gdy nie ma innych prawnych możliwości rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie przez Sąd właściwy terytorialnie. Ustalenie, że sprawa II K 647/24 dotyczy prokuratora Prokuratury Okręgowej w Olsztynie, samo w sobie nie pozwalało na tak daleko idące uznanie, że w Sądzie Rejonowym w Olsztynie w ogóle nie może dojść do wydania orzeczenia kończącego to postępowanie: tzn. jego umorzenie bądź zainicjowanie procedury uchylenia immunitetu oskarżycielowi publicznemu. Sąd Najwyższy nie podzielił kierunku rozumowania przyjętego w przedstawionym mu postulatcie jakoby kontakty zawodowe, koleżeńskie oraz towarzyskie sędziów sądu występującego z oskarżonym z góry wykluczały Sąd właściwy miejscowo do rozpoznania tej sprawy. Mając na względzie, że w Sądzie występującym działa aż 8 wydziałów z liczną obsadą sędziowską, należy przyjąć, iż nie ma przeszkód, aby w ramach wewnętrznej organizacji wskazane trudności były przezwyciężane w ramach wewnętrznych działań organizacyjnych Sądu właściwego, dysponującego odpowiednimi ku temu kompetencjami: w razie konieczności, w pierwszej kolejności należy sięgnąć po rozwiązanie, o którym mowa w art. 41 § 1 k.p.k.

Mając powyższe na uwadze, trzeba uznać, że wskazane w postulatcie Sądu właściwego terytorialnie przeszkody blokujące rozpoznanie sprawy II K 647/24 przez Sąd Rejonowy w Olsztynie nie należały do kręgu szczególnych okoliczności, o których mowa w art. 37 k.p.k. i nie mogły skutkować zastosowaniem delegacji z tego przepisu.

Z tych powodów Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[PGW]

[ms]